D·N
19/3 1948

Hemvärnet spärrar vägen

Hemvärnet har inte längre en undanskymd plats i försvarsdiskussionen. Det är påfallande hur ofta uppmärksamheten riktas på hemvärnets uppgifter. Att hemvärnet är oumbärligt, vilken försvarsledning man än tänker sig i övrigt, tycks numera vara en allmän mening. De skärpta kraven på beredskap "på den inre linjen" har ytterligare framhävt detta. I Danmark och Norge, där hemvärnet är statt i snabb utveckling, har kampen mot sabotörer och femtekolonnare blivit så aktuell mot bakgrunden av Sovjetunionens framträngande i östra Europa att en omprövning av rekryteringen anses nödvändig. Den svenske hemvärnschefens uttalande i gårdagens tidning harmonierar med hemvärnsledningens strävanden i grannländerna. Kunde kommunisterna hålla sabotage- och spiongrupper inom hemvärnet, så skulle det bli odugligt för sin uppgift.

Glädjande nog är överste Allstrin övertygad om att någon infiltration av det slaget inte förekommer. Rykten av annan innebörd har ej/sat spritts, särskilt från övre Norrland. Där har ju kommunisterna en stark ställning inom vissa kommuner — det hade inte överraskat om de begagnat detta för att påverka hemvärnets sammansättning. Nu har vaksamheten blivit större än tidigare, och vad de inte uppnått hittills lär de knappast vinna senare.

Flera omständigheter gör det speciellt angeläget att hålla på avstånd eller stöta ut alla främmande kroppar från hemvärnsförbanden, i synnerhet i de kommunistanstuckna landsdelarna. Hemvärnet måste påtaga sig en väsentlig del av den s. k. kuppberedskapen — och det betyder att spärra vägen för alla opålitliga element, skydda öntålliga anläggningar och kommunikationsleder mot sabotage, hindra direkt samverkan mellan exempelvis främmande flyg och inhemska förrädare. Vidare skall hemvärnet "medverka i en planlagd lokal motståndsrörelse", för att citera överste Allstrin. Blir hemvärnet en viktig beståndsdel i partisanförband, ja, skall det dessutom direkt förbereda övergång till partisankrig i den händelse formen, för den händelse Sverige skulle bli helt eller delvis ockuperat av en fiende, är det givetvis uteslutet att ha med bundsförvanter till den just nu enda tänkbara fienden, dvs. kommunister. En sådan urbota dumhet kunde kosta många tusen svenskar livet. Så som de svenska kommunisterna nu har uttryckt sin sympati för Sovjets terrormetoder för man alls ingen orätt genom att diskvalificera dem. Deras egna ord och omdömen fäller dem. Att låta dem besiktiga hemliga skyddsanordningar eller ta del av planerna för motståndsförelse eller rent av få reda på viktiga vapenuppläg vore detsamma som att utmana ödet. Kommunister med misstänkta förehavanden skall i stället sättas under bevakning och omhändertas, om det börjar brinna i knutarna. Det är nämnat polisens sak, men hemvärnet måste hjälpa när polskraften inte räcker till.

Förhållandet mellan hemvärn och partisanskamp är ett fängslande ämne, som ännu inte har bearbetats i Sverige. Det är hög tid att ta fatt på den uppgiften. Den behöver inte alls dryftas utestående i hemliga konklaver — tvärtom kan det vara nyttigt för utlandet att veta att Sverige förbereder en enveten kamp även under vidriga omständigheter. Vi har särskilda förutsättningar att bilda ett getingbo. Att sticka in huvudet i ett sådant är kanske mindre lockande för en marskalk än att enligt krigskonstens regler kasta en liten stats linjetruppper över ända. Då skulle hemvärnet genast svälla ut till att omfatta även folk i värnpliktsåldern. Har det bildats lokalförsvarsförband i större utsträckning, blir övergången mjukare. Hittills har inte gjorts något försök att bestämma förhållandet mellan hemvärn och lokalförsvarsförband i en decentralisera vad armé, men det hör till de viktigaste utredningsuppgifterna i samband med krigsmaktens modernisering.

Hemvärnets vapenutrustning är inte helt i nivå med de krävande uppdrag som tillkommer det. Hemvärnet får på inga villkor bli tillbaksatt i konkurrensen om modern materiel. Men det är klart att hemvärnet samtidigt måste sörja för att vapnen sätts i rätta händer. Opålitliga personer i stil med Finlands och Tjeckoslovakiens s. k. folkdemokrater skall inte ha ett gevär, inte en pistol.

Vad skulle NI säga om...

Ni lär Er detta och över 300 andra engelska vardagsuttryck i
TALA ENGELSKA naturligt!
av *Swerker Brorström*
Ill. Pris. 1:45.
A. V. Carlsons Bokförlags AB

Skall Du behöva säga Dig själv en gång:

"Jag hade min chans 1948..."

Det kan komma en dag, då Du säger Dig själv: **"Varför sparade jag inte de åren då jag verkligen kunde spara?-De pengarna skulle varit bra att ha nu". Goda tider är inte bestående. Förr än vi anar, kan konjunkturen svänga om. Det klokaste Du kan göra är därför att regelbundet lägga av en slant nu.**

TAG DET SÄKRA FÖR DET OSÄKRA

SPARA NU

FOLKRÖRELSERNAS SPARKAMPANJ

Dubbelspråkigt parti

Inför kommunistkuppen i Tjeckoslovakien var den svenska socialdemokratins reaktion till en början ytterst oklar. Under de avgörande dagarna kommenterades händelserna i Morgon-Tidningen huvudsakligen från utlandets på kåserispalten, som redan genom sin skämtsamt ironiska form verkade pinsamma. Något senare inträdde en förändring. Statsministern och andra ledare inom partiet tog med större skärpa än förut avstånd från kommunismen, och övergreppen i Tjeckoslovakien stämplades som ett förräderi mot demokratin. Tyvärr synes emellertid denna hållning redan hos många ha givit plats för den vacklan och den tvetydighet som på senare tid i regel kännetecknat den svenska socialdemokratins ställningstagande till det partil som omvälvande beskrivningar med det välvilliga ordet "arbetarparti" och det berättigat föraktliga ordet "femte kolonn".

Statsministern höll för några dagar sedan (den 11 mars) ett tal, i vilket han bland annat gick in på den tjeckiska frågan. Han fördömde kuppen i Prag, men anknöt underligt nog — enligt Dagens Nyheters stenografiska referat — till detta fördömande ett häftigt angrepp på den icke-socialistiska pressen i Sverige. Denna press — bland de nämnda tidningarna var Dagens Nyheter — hade enligt hr Erlander lika intensivt kritiserat fjolårets skatteförslag som den tjeckiska revolten, i båda fallen hade bland annat använts uttrycket "den röda diktaturen". Beskyllningen är fullkomligt sanningslös; påpekandet av detta förhållande i Dagens Nyheter förra lördagen har icke föranlett någon förklaring eller någon ursäkt av statsministern, varför denne får antas fasthålla vid ett beviljigen osant påstående. Lika väsentligt är att denna osanning tjänade det taktiska syftet att framställa den icke-socialistiska kritiken av kommunistkuppen i Prag såsom föga allvarligt menad. Bilden av statsministerns upprörande fullständigt av påpekandet att han icke med ett ord vände sig mot kommunistsympatierna inom det egna partiet. Det gamla spelet fick fortsätta: den ene socialdemokraten angriper kommunismen, den andre lierar sig i tal och skrift med rörelsen — och ingendera låtsas om vad den andre gör.

Samma taktik kommer till synes i Morgon-Tidningens ledare i söndags. Det talas om "panik" och "krigspsykos" inom den icke-socialistiska pressen. Att denna press framhåller det skärpta läget och kräver beredskap i olika former blir alltså skrämselpropaganda och krigahets. Enligt samma terminologi är president Truman, den brittiske socialdemokraten Bevin, ja, över huvud socialisterna i hela det Västeuropas som nu håller på att ena panikspridare och krigshetsare. Det är exakt samma propaganda som sedan länge bedrivits av kommunismen i och utanför Ryssland — men den begagnas nu av svenska socialdemokrater.

Onsdagens tal av hr Höglund ger ytterligare ett bidrag till läget. Hr Höglund förklarade dem som ville splittra "arbetarrörelsen" och talade om nödvändigheten av "arbetarklassens" eget. Uppenbart för envar är att ordet "arbetarrörelse" och "arbetarklass" avser att betona socialdemokratins och kommunismens samhörighet. Hr Höglund förefaller alltså en ståndpunkt som på det skarpaste strider mot statsministerns, och han måste i hr Erlanders se en av de "reaktionärer" som söker "splittra arbetarklassen". Men naturligtvis angriper han ej hr Erlander, lika litet som hr Erlander angriper hr Höglund — det är ett fruktbärande samarbete som här bedrives. Enligt hr Erlanders torsdagstal har kommunismen "stillt sig utanför den demokratiska gemenskapen" — ännu ett bevis på samspelets sällsamma precision.

Utan tvivel står de flesta svenska socialdemokrater främmande för kommunismen och känner sig helt lojala mot Sverige. Men just därför är den nuvarande situationen så otimlig och så förbryllande. Inom partiet och under dess skydd får ett stort antal halvkommunister driva sin propaganda; bakom hr Höglund och Hansting står det långa rad av underhuggare som just under den senaste tiden avslöjat sig själva och därmed också sitt parti. Då från icke-socialistiskt håll denna halvkommunism angripes avsaror man med indignerade protester och pekar på hr Erlanders välsinnade uttalanden. Då på kommunistiskt håll statsministerns svävändstagande från kommunismen beklagas upprörder hr Höglund och hans män som trösttare och garanter för enheten.

DAGENS NYHETER utkommer *icke* Marie Behådelsedag (lördagen den 20 mars)

Skulle inte de båda herrarna kunna försöka sig på ett ensamblespel vid en och samma föreställning?

Gymnastledningen tänker trögt,

åtminstone utanför det gymnastiska, och det är kanske förklligt att den inte genast har fattat att den planerade gästrollen vid Sokolfestligheterna i Prag i sommar nu bör avlysas. Inga svenskar i ideella föreningar kan stå till svars med att bidra till propagandan för den nya regimen. En folkrörelse som gymnastiken skulle svika sina ideal och sin uppgift genom att inta en annan hållning till väldförändet av Tjeckoslovakiens fribet än andra folkliga organisationer och intellektuella sammanslutningar. De ledande inom Svenska gymnastikförbundet bör tänka över saken en gång till. De måste — helst utan extra påtryckningar — komma underfund med att det första beskedet att "ingenting har inträffat" av betydelse för dem var förhastat och olyckligt.

PRESSGRANNAR

Samarbete mellan de två "arbetarpartierna" var ämyo temat i ett föredrag av Z. Höglund vid metallettana senaste möte. I sitt anförande — refererat i Ny Dag (k) — sade han bl. a.:

De borgerliga har satt i gång denna aktion för att splittra arbetarklassen och själva erövra majoriteten i andra kammaren i hösteno val. Vilken regering vi får är också av kommunalt intresse, eftersom en demokratisk kommunalpolitik förutsätter en demokratisk regering.

I själva verket är detta en förklaring att varken folkpartiet, bondeförbundet eller högern är demokratiskt, däremot betraktar han kommunisterna som fullt demokratiska, eftersom den nuvarande "demokratiska" majoriteten i andra kammaren endast kan upprätthållas med kommuniststöd. Expressen (fp) ställer emellertid för säkerhets skull frågan: "Vilket är mest demokratiskt, folkpartiet eller kommunisterna?"

Zäta Höglund frosade i sitt anförande i ord som "arbetarpartierna" och "arbetarklassen". Man frågar sig om han med glädje eller olust skulle se ett eventuellt kommunistiskt valsverlag i Stockholm i höst. Skulle det vara så att hr Höglund anser frågan besvarad i och med gärdagsuppfattet, så kan jag inte återanvisa Erlander komma ifrån att svara på om han verkligen tänker ställa upp på samma lista som hr Höglund liksom inte heller Morgon-Tidningen kan undgå att offentligen ta ställning till spörsmålet om den med rent allmvete kan propagera för ett invul av Zäta Höglund i andra kammaren. Det vore önskligt en åra inledning på det socialdemokratiska partiets stora kampanj om hr Erlander och Morgon-Tidningen deklarerade sin inställning på denna punkter.

Den socialdemokratiska aprikampanjen mot kommunisterna blir fullkomligt avsnarbad, om partiledningen slutligande åser hur Z. Höglund och Set Persson går fram arm i arm som om problemet om femtekolonnarna inte funnes till.

De som riktnat med ett nytt München i amerikansk regi får göra om sina kalkyler, yttrar Handelstidningen (fp) efter Trumantalet:

Världens fria folk kan åter känna något av förtrösten och tillförsikt. Att demokratiernas statsmän talar med sådant eftertryck som i Bryssel och Washington ger oss rätt att tro att världen ändå lärt en lärsa.

Göteborgs-Posten (fp) anser att Västeuropa i denna märkliga deklaration har fått ett stöd, som i förening med egna maktspaken bör ge en god grund att ingas vidare på sida vid sida med det ekonomiska återupplyggnadsarbete som startas med Marshallhjälpen:

Kan Europa komma över ytterligare några kritiska månader finns det anledning att åter börja hoppas på återvändande trygghetskänsla, framtidens och, arbetsglädje efter ett decennium av hårda prövningar.

Truman anknöt till Brysselpakten. Denna anger sig vara tillkommen för att skydda de demokratiska världena. Den hålles också öppen för anslutning av alla demokratiska europeiska stater, och undertecknarna säger sig ämna söka kontakt med andra nationer efter hand för närmare samarbete. Skandinavien ligger nog trots utrikesministrar Undéns emfatiska deklarationer inte färran från "tankarna hos de fem makternas statsmän, tillfogar Stockholms-Tidningen (fp):

Det är att observera, att Truman direkt nämnde Skandinavien — i varje fall halvön — som utsatt för fara till följd av vad han kallade påtryckningar på Finland. Det är möjligt, att vi så småningom får höra av kretsen i Bryssel och människa också Svecia saterna med begärran om ytterligare omprövning av vårt ställningstagande och ett klart besked. Vår önskan om att hålla oss utanför allianser rubbas inte så lätt. Men det kan ligga vikt på att inte genom allför oryssvenska uttalanden inte skulle vägen inverkan av om händelserna i Tjeckoslovakien komma att upprepas i Finland, ha avrat: "Jag kan inte se hur en dylik eventualitet skulle kunna medföra någon svell anledning att ompröva vår neutrala ställning." Otroligt, men hittills odementerat. Här det verkligen gått så långt, att Förenta staternas president med sitt tal förmått finländ de hyser större oro för Skandinavien än Sveriges egen utrikesminister?

Påfallgen resonerar Truman som på sin tid Roosevelt, skriver Aftonbladingen (s). Ett enhetligt nutidskt Europa skulle vara en fara för Amerika. Ett enhetligt kommunistiskt Europa är lika äventyrligt:

Liksom den klassiska engelska politiken i gångna tider var att upprätthålla en balans mellan kontinentaleuropas makter har tydligen Amerika samma intresse. Så länge maktema på Europas kontinent balanserar varandra är Amerika utom fara. Med ett enhetligt Europa under rysk ledning är kriget mellan världsdelarna ouandviktigt.

Vår mobiliseringsberedskap

Av generalmajor GUNNAR BERGGREN

VARA mobiliseringsmöjligheter vid ett omedelbart överrumplings- eller krigshot är nyvärt ängstliga gransamma. Särskilt gäller detta armén. Läget är betydligt sämre nu än när de välbekanta "pådragningarna" gjordes under kriget. Anledningen är främst, såsom överbefalhavaren har framhållit, att vi av ekonomiska skäl övergick till stora centraliserade mobiliseringsdepåer — som är alltför sårbara för angrepp från luften och sabotage. Vid en del förband är läget visserligen väsentligt bättre än 1940. Härtill bidrar bl. a. den icke alltid till sitt fulla värde uppskattade försvarsområdesorganisationen. Men vid många förband — enligt ÖB vid flera av de kvalitativt bästa — är mobiliseringen starkt centraliserad. Det måste därför anses tvivelaktigt om en något så när planmässig mobilisering i vissa lägen kommer att kunna genomföras.

Svårheten bedrog visheten när man återgick till centralisering efter krigsslutet 1945. Numera ter det sig önskvärt att en mer betryggande mobiliseringsberedskap då både ordnats på andra, mindre viktiga områdena bekostnad. När så inte skedde, måste nu övervägas vilka åtgärder som bör vidtas och deras konsekvenser av ekonomisk och personell natur. Herrar Sven Andersson och Elon Andersson har framfört riktiga synpunkter i denna fråga i sitt särskilda yttrande till försvarskommitténs betänkande. Den hetlevrade oppositionen mot detta yttrande på officiellt militärt och militärsinspirerat håll ter sig en smula egendomlig.

Vid en mobilisering på grund av politiskt tryck, krigshot eller angrepp kommer till en början i viss försvaret att stå i förgrunden. Civilbefolkningen får inte kännna sig tillämnad på nåd och onåd alltför att det passiva skyddet är otillräckligt. Då brister motståndsförmågan nåhända innan ett hot ens har utlösts.

Till civilförsvaret hör även betryggande åtgärder för att stadelningen skall kunna fungera med full effektivitet, även sedan bomber börjat falla. Desuförinnan får den inte kännna sig hämmad av farhågor för att civilförsvaret är otillräckligt.

Vid krigsmakten är avvägningen mellan de olika försvarsgrenarna — närmast representerad av årskotnadsterm — inte grundad på någon enhetligt uppgjord plan. Den utgör endast resultatet av en serie av de möjligheter till förstärkningar som förelåg i ett givet ögonblick. Om relationen vid kritisk eftergranskning vore gynnasm skulle detta bero endast på en lycklig tillfälligher. Så kan emellertid inte anses vara fallet. Meningsskiljaktigheter har rått och råder om de begränsade försvarsanslagens lämpliga fördelning. Starka skäl talar för att den samlade effekten av försvaret kan bli större vid en förskjutning av proportionen mellan försvarsgrenarna.

Flygvapnet har under beredskapsåren undergått en kraftig utveckling. Dess materiel är god i förhållande till övervägande del fast anställd — står på en hög utbildningsstadhjordnen. En riskabel svagheten är frånvaron av jaktförband. Samordning av flygvapnet och luftvärnet, med moderniserad luftbevakning, till ett enhetligt luftförsvar är ett viktigt önskemål. Det är hög tid att övergå från ord — och utredningar — till handling.

Av marinens, ej minst flottans, materiella försäkring är påtaglig. Under och efter beredskapsåren torde 60 à 70 fartyg ha nybyggts, däribland de omstridda kryssarna. Det sammanlagda tonnaget uppgår till betydligt över 100.000 ton. Enbart i linjeflottan ingår över hundra fartyg. Frågan om kustartilleriets utbyrdande ur marinen och överförande till armén är aktuell.

Arménsimponerande utrustning under krigsåren belyses bäst av ÖB:s uppgifter att de sex operativa förband — fördelningar och brigader — som kunde krigsorganiseras den 1 september 1939 vid krigets slut hade fördubblats i antal. Stridsvagnsförbanden och luftvärnet har mångdubblats. Lokalförsvarsorganisationen, främst representerad av 100 landstormbataljoner, har ökat i omfattning och fått större fastlut och bättre bevapning. Kärartillleri och pansarvärn har väsentligt förstärkts.

Den totala styrkan, som omfattar över 85 procent av hela krigsmaktens personal — förutom hemvärnet —, är i förhållande till folkmängden aktningsvärd. Mer än hälften av personalstyrkan ingår i de rörliga fältförbanden.

Utbildningen är växlande från svag till god. Utrustningen är av god kvalitet, men står inte genomgående på höjden av modernitet. Organisationen kännetecknas av en viss "tyngd". Tungroddheten ökas och manöversmidigheten minskas till följd av ringa tillgång på rutinerat befäl. Tjänstevanan hos det värnpliktiga befälet — som även under beredskapsåren endast undantagsvis var mer än medelmåttig — blir av naturliga skäl ständigt sämre.

Modern materiel i ökad mängd — bl. a. för hittills infrusna reservationer — är starkt efterlängtad, bl. a. närpansarvapen, kulspruteptäotler, miner och ammunition, terrängmotorfordon, långskjutande artilleri, högskjutande luftvärnspjäser samt ekorodio- och annan radiomateriel.

Det är felaktigt att kännetecknа organisationen såsom en antikverad förkrigsföreteelse. Den är säkert mäktig en aktningsvärd kraftutveckling. Men självfallet står den icke på toppen av vad som nu teoretiskt sett — utan hänsyn till kostnader — skulle kunna åstadkommas. Atminstone de operativa förbanden är i personellt avseende förvuxna, i materiellt avseende efterblivna och undermåliga. En modernisering är därför starkt motiverad. På begränsade men ingalunda betydelselösa områden finns medel disponibla. Det är uppenbarligen mindre dyrkka än reformvilja och handlingskraft som saknas.

Oavkvärda moderniseringar i större skala måste — såsom utredningsarbetet hittills har skötts — föregås av fördomsfria kompletterande detaljundersökningar.

Vid reformernas genomförande måste självfallet hänsyn tas till det rådande lägets krav. Värdefulla riktlinjer för reformarbetet kan emellertid hämtas både ur de välbekanta särskilda yttranden till försvarskommitténs betänkande och ur den livliga debatt som har ägt rum.

(En föregående artikel i denna serie, "Den militära huppberedskapen", var införd i Dagens Nyheter d. 16 mars.)

Små annonser i DN har stort värde

"Före textannonser" forts. från sidan två.

Vid Stockholms stadsfullmäktiges sammanträde

måndagen den 22 mars 1948 kl. 18 å Rådhuset i Stadshuset kommta utöver förut kungjorda ärenden jämväl att förekomma nedanstående:

34. **Utl. 109.** Remiss av förslag angående omfattningen av ett regionplaneförbund för Stockholm med förorter.

35. **Utl. 110.** Remisser av ansökningar om tillstånd att utminutera pilsnerdricka.

36. **Utl. 111.** Remisser av ansökningar om tillstånd dels att utskänka pilsnerdricka, dels att övertaga rättighet att utskänka pilsnerdricka.

37. **Utl. 112.** Remisser av ansökningar om tillstånd att idka handel med lösegrad gods samt att idka partiförsäljning.

38. **Utl. 113.** Bemyndigande för fastighetsnämnden att expropriera vissa fastigheter å Södermalm.

39. **Utl. 114.** Ersättning för genom tunnelbanans framdragande uppkommande hinder och intrång å fastigheten nr 14 i kvarteret Kamelian i Vasastaden.

40. **Utl. 115.** Förslag om utvecknade av förlorig byggnadsförbud inom vissa områden av stadsdelarna Ulvsunda Industriområde, Marieh&ll, Bromma Kyrka och Norra Ängby.

41. **Utl. 116.** Förslag till ändring av stadsplanen för kvarteret Värdshusbyggnaden inom stadsdelen Stora Essingen.

42. **Utl. 117.** Motion angående en sängtunnel vid Kornhamnstorg.

43. **Utl. 118.** Motion om ändrade former för socialhjälp åt alkoholistens familjer.

44. **Utl. 119.** Anslag till inköp av mälning av Stockholms gamla slott.

45. **Utl. 120.** Revisionsberättelse över stiftelsen Fredric Enos Minnes räkenskaper och förvaltning år 1946.

46. **Mem. 121.** Avsägelser av vissa uppdrag m. m.

Omnämnde ärenden tillhörande handlingar äro tillgängliga å stadskansliet på vanliga expeditionstider samt eljest efter särskild överenskommelse med ärendenas.

Målningsentreprenad

Härmed införd ras anbud å målningsarbete för nybyggnad av elevhem vid Södra Sveriges Sjuksköterskehem i Lund. Målningsarbetena äro avsedda utföras av snart sker kan efter anbudets antagande och skola bedrivas så att de äro fullt färdiga till den 1 augusti 1948. Förseglade anbud skola vara anlämnade senast torsdagen den 1 april 1948 kl. 12.

Entreprenadhandlingar kunna rekvireras hos Södra Sveriges Sjuksköterskehem i Lund mot en depositionsavgift av 25 kr. I övrigt hänvisas till "Inbjuden till avgivande av anbud", vilken åtföljer entreprenadhandlingarna.

Lund den 16/3 1948.

Södra Sveriges Sjuksköterskehem,
Bredgatan, Lund.

Lönande fritidssyssla: granska dagens chanser i DN!

Örlednings-entreprenad

Anbud införda å värme-, ventilations- och sanitetsteknika anläggningar för om- och tillbyggnad av småskolseminariet, Strängnäs, och skola vara tullmända senast tisdagen den 30 april kl. 14.00.

Entreprenadhandlingar erhållas hos Kungl. byggnadsstyrelsen, Hantverkargatan 29, Stockholm, mot postförskott eller depositionsavgift av 5 kronor. Avskrift av i "Tidning för leveranser till staten, m. m." den 25 mars 1948 införd kungörelse bilägges entreprenadhandlingarna.

Kungl. byggnadsstyrelsen.

ANBUD å Trädgårdsarbeten

Härmed införda anbud på entreprenad av trädgårdsarbeten för H. S. B. — föreningarna Pålsundet, Reimer och Målaren, Entreprenaden avser behövlig skötsel samt eventuella plantering av i nämnd förenings parkanläggningar. Närmare uppgifter erhålles genom resp. vice värdar. Skriftliga anbud skola ställas till Hr Nils Höglund, Pukalvägen 6, III, Stockholm Sv., tel. 44 32 77, senast den 15 april d. å.

För Bostadsföreningen
PÅLSUNDET Alle Sandström
REIMER Nils Höglund
MÅLAREN Ole Wärnåker.
Vice värdar.

Schaktmästare

erhåller ordinarie anställning hos Pilotå stads drätselkammare från den 1 maj eller den senare tidpunkt, som kan överenskommas. Sökanden skall vara duglig och vis arbetsledare och åtnjutande erfarenhet från gatu- och vägbyggnadsarbeten, trafiken och sviloppelandsingsarbeten. Han skall kunna utföra stakningar, avvägningar och schordmätningar. Avlöning utgår enligt lönegrad 7 i stadens lönoplan i ortsgrupp 5. Begynnelselönen jämte löntillägg med f. n. 12 % och kallortstillägg utgör 7.602 — kronor samt slutlön efter 9 års tjänst 8.932 — kronor. Pensionering i SKP bekostas helt av staden. För tjänsten gäller skriftlig instruktion samt tjänste- och personalförmånerna för stadens ordinarie befattningshavare med de ändringar däri, som eventuellt kunna beslutas. Ansökan, ställd till Pitea stads drätselkammare, jämte uppvisfter av de betyg och handlingar, som sökanden önskar åberopa skall insändas till stadsingenjören i Pitea senast den 8/4 1948. Stadsingenjören, tel. 17 96, lämnar övriga erforderliga upplysningar. Fullständig skrift förnes på begäran.

PITEÅ STADS DRÄTSELKAMMARE

Jourhavande Apotek

Under tillgängliga nattetid samt sön- o. helgdagar under mars månad:

Domherren, Draken, Ekorren, Enbärsingen, Falken, Gasellen, Gripen, Leopardon, Lokatten, Morianen, Ripan, Pilbågen, Rhinoceren, S:t Erik, Tigern, Uttern, Ägen och Ödlan. Ang. adress och tel.-nr hänvisas till läkarförteckn. och sidan 4 i telefonkatalogen.

93 % av urúprungliga skärpan hos **FILÄR och RASPAR**

återvinnes enligt vår hantverksmässiga metod, har *Chalmers Provningsanstalt*, Göteborg, konstaterat. Låt oss därför taga hand om Edra förslitna filar och raspar, som efter upphuggning och skärpning blir som nya igen! Billiga priser. Kort leveranstid!

Telefon 150447

WINROTH & KÖHLER
(f. d. Svensk Filialaktiel)
Gullbergsvassgatan 58 — Göteborg

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.